

ПРЕС КЛИПИНГ

3-4. март 2012.

НАСЛОВИ

Редовна уплата доприноса услов за функционисање система;(стр.2)

Запослени: Мрзим посао, волим плату; (стр.2)

Синдикат најављује тужбу против "Инвеја" и "МК групе";(стр.5)

Зоран Михајловић: Синдикат неће на изборе; (стр.6)

Проневерени милиони, власници ћуте; (стр.7)

Синдикат прети тужбом "Инвеју" и "МК групи";(стр.8)

Штрајк затвара шалтере од 11 до 12 часова; (стр.9)

Синдикат тужи „Инвеј” и МК групу; (стр.9)

Сто радника без динара већ десет месеци; (стр.10)

Синдикат: Тужићемо "Инвеј" и "МК групу";(стр.11)

Ни милиона, ни нових радних места;(стр.12)

Приватизовали смо државу, подржавили привреду;(стр.13)

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/310094/Redovna-uplata-doprinosa-uslov-za-funkcionisanje-sistema>

Редовна уплата доприноса услов за функционисање система

Бета

Представници Министарства здравља, Савеза самосталних синдиката, Синдиката "Независност" и Уније послодаваца сложили су се данас да је редовна уплата доприноса за здравствено осигурање приоритет за нормално функционисање система здравствене заштите.

- У супротном, избегавање уплате доприноса може имати далекосежне последице како на здравствени систем у целини тако и на здравствено стање пацијената, с обзиром да им се не може обезбедити неопходна здравствена заштита због недостајућих средстава - саопштено је након састанка.

Саговорници су се сагласили да обезбеђвање здравствене заштите треба да буде посао и одговорност не само Министарства здравља и Републичког фонда за здравствено осигурање, већ свих друштвених субјеката, који ће извршити своје законом прописане обавезе.

- На састанку је било речи о неуплаћивању доприноса од једног дела привреде, које доводи у велики проблем остале привредне субјекте, што може имати за последицу проблеме у функционисању читавог друштвеног система - наводи се.

Представници синдиката подржали су Министарство здравља у напорима да се обезбеди финансијска дисциплина у редовној уплати доприноса за обавезно здравствено осигурање.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:369030-Zaposleni-Mrzim-posao-volim-platu>

Запослени: Мрзим посао, волим плату

Биљана СТЈЕЉА

Чак 70 одсто Срба би променило посао. Не допадају им се радна клима и шефови, сметају им колеге, мисле да су мало плаћени

ПРЕМАЛО Срба, по свему судећи, воли оно што ради, па би чак 70 одсто запослених из ових стопа променило радно место. Не допада им се ни клима, ни амбијент, ни посао који рутински обављају, отаљавају... Не воле шефове, помало зазиру и од колега, а уз све то су, посведочила би већина, мало су плаћени, волели би да зарађују више.

Ипак, да постоји ген за контрадикцију, јасно би се показао у односу Срба према послу, јер при избору новог предузећа новац нема пресудну улогу. Штавише, по сопственом признању, већини паре нису на првом, а богами ни на другом месту. На трећем јесу. Топла људска реч и тапшање по рамену још су само у нашој земљи вреднији од новчаница.

Опис просечног српског радника настао је на основу истраживања водећих регионалних портала за запошљавање из Србије, Босне и Херцеговине и Хрватске који су се бавили (не)задовољством на послу у време економске кризе, али и пост-фестум. У све три земље запослени се до краја године надају промени занимања, али Срби у томе убедљиво предњаче.

ПРИЧЕ КОЛИКО ХОЋЕШ НЕЗАПОСЛЕНИ посао траже преко интернет портала, служби за запошљавање, агенција, огласа... А пре него што су потписали уговор о раду обавили су између 11 и 30 разговора за посао, највећи део њих. Десет одсто их је позвано на више од сто интервјуа.

И мада се на списак замерки у вези са радном климом тешко може ставити тачка, није мало оних који сматрају да смо заправо само прваци у кукању, па постављају питање да ли нам је баш толико лоше. У Унији послодаваца Србије, па и у синдикатима, кажу да добар радник свуда вреди, али да му клипове у точак гурају управо „колеге“ из државне администрације чије је одржавање за државу прескупо, што неко, на крају, мора и да плати.

- Наш радник није ни лош, нити лењ, хоће да ради и да за то буде плаћен, али је у овој транзицији потпуно слуђен - каже за „Новости“ Милорад Мијатовић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије. - Он се радо сећа самоуправљања и лепших времена, а на ова нова се још није навикао. А и како би када га сви стално лажу и дају му контрадикторне информације. Обећавају веће плате, а најмање зарађујемо у региону. Стално му прете отказима. Нема више морала ни добрих намера, па у том хаосу и он почиње да фолира и да ради мање.

Кад већ нема пара, има пријатељства. Нашим земљацима, показало је ово истраживање, на радном месту су ипак најважнији међуљудски односи, а не новац, док су колегама из Босне најважније - похвале. У Хрватској не раздвајају ова три мотива. Истог су мишљења и студенти, па су им у планирању будућности паре иза друговања на радном месту и после динамичности посла.

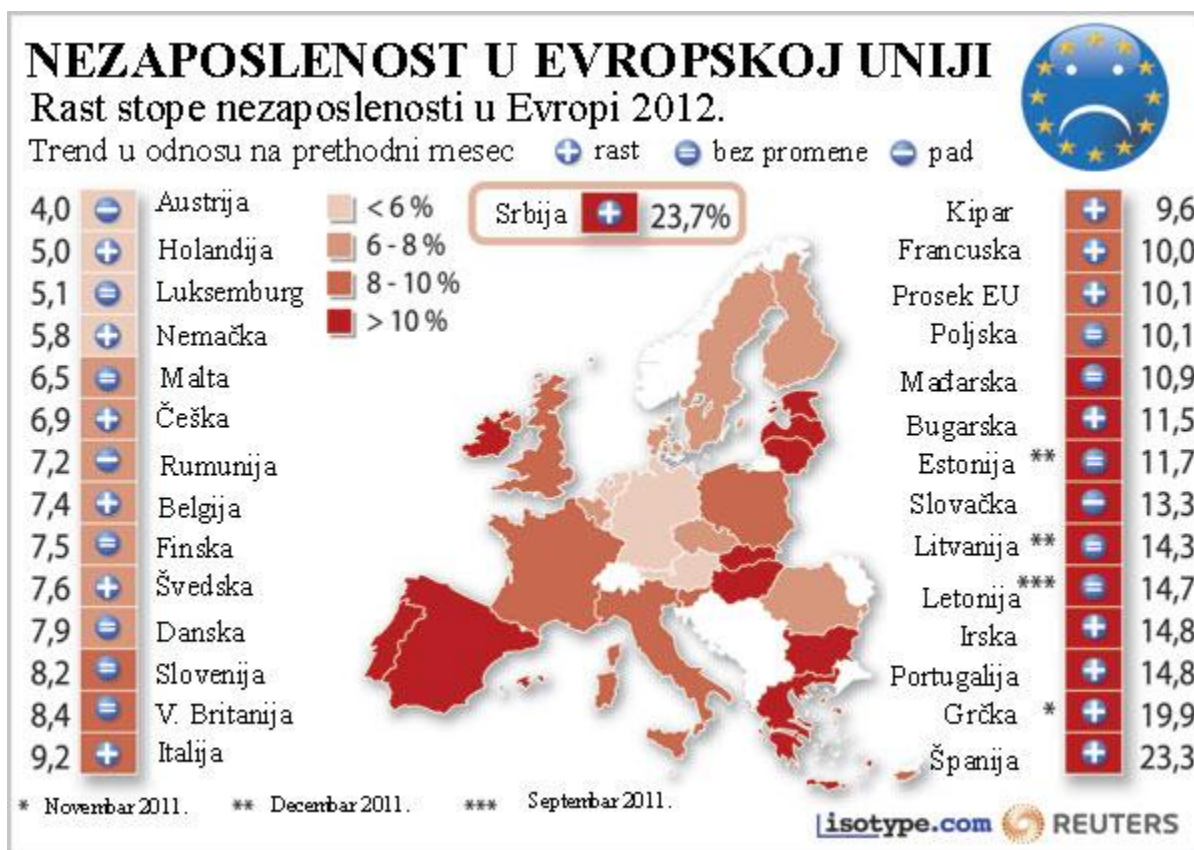

Овакав, мада сасвим непрофитабилни резон, није изненађујући ни за синдикалце, нити за предузетнике.

- На Западу је увек важило правило да вредиш онолико колико зарађујеш и то је било једино мерило успеха. Ми никада нисмо били такви. Наш радник цени људскост. Патимо од тога да нас неко похвали за добро обављен посао, а нарочито данас када смо тако мало плаћени за свој рад. Па шта је лоше у томе да желимо добре међуљудске односе у радном окружењу - пита се Мијатовић.

Ништа, наравно, рекли би и психолози, али да ли је то сасвим тачно или нам је зрно лицемерја зашло у тај чувени „српски ген“. Како је показала „Инфостудова“ анкета, у све три земље, па и Србији, највећи проценат, односно 38 одсто испитаника, жели да ради за страног власника. Најнепожељније су домаће приватне фирме, за које у Србији жели да ради свега пет одсто испитаних, али би зато у „оне државне“ желео да уђе сваки трећи.

- Радно време до пола четири у државној фирми, и то за лепу плату, и данас жели много њих, али је то прошлост - сматра Вера Кондић, психолог рада. - Сада се ради више послова истовремено, и то оних различитих, јер је готово немогуће обезбедити велику зараду уз само једно занимање.

Кондићева додаје да овакви трендови, иако несумњиви, још нису стигли до већине, јер је људима лакше да их не прихвате и да наставе да живе у нереалном свету:

- Наши радници имају превелика очекивања. Дуго им се сервирало да ће живети боље, да ће се ствари променити, и сва су уверавања ишла у том правцу. Зато сами себи и постављају такве, сасвим нереалне, захтеве.

Ирационалност српског радника, међутим, није сасвим неутемељена. Према речима наше саговорнице, она потиче из „индоктринације претходног система“:

- Прошлост се идеализује и заборавља се да није баш све било идеално. А док не дођемо до оздрављења проћи ће још много година.

У међувремену, Србија нема јасан курс како да скрати списак од 765.000 незапослених, ни како да појача мотиве за њихово радно ангажовање и стицање квалификација, а ни како да повећа мобилност радника... Уместо тога, потврђују и у Националној служби за запошљавање, влада је одлучила да преполови буџет за подстицање запошљавања и да прошири списак издржаваних. Биланс: Србија има стопу незапослености од 23,7 одсто, а са само 1.743.411 радника дотакла је свој историјски минимум.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/310125/Sindikata-najavljuje-tuzbu-protiv-Inveja-i-MK-grupe>

Синдикат најављује тужбу против "Инвеја" и "МК групе"

Танјуг

Председник Самосталног синдиката запослених у пољопривреди, прехранбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије Драган Зарубица најавио је данас тужбу против предузећа "Инвеј" и "МК групе" због непоштовања права радника и колективних уговора.

Зарубица је на конференцији за новинаре казао да ће власнике та два предузећа тужити "на све могуће начине", као и да ће се, ако буде требало, за помоћ обратити и међународним институцијама и организацијама.

Власници тих предузећа су Предраг Ранковић Пецони, односно Миодраг Костић.

- Сва пажња синдиката биће усмерена да власнике ове две компаније натерамо да поштују колективне уговоре и учинићемо све да до тога дође - рекао је Зарубица и додао да ће се синдикат жалити и Међународној организацији рада.

На Зарубициној "црној листи" послодаваца који не поштују колективне уговоре у својим предузећима су, поред Ранковића и Костића, и власник фирме "Клас", где, како је рекао, још не постоји колективни уговор.

Он је казао да нико у Србији не може да крши оно што је неко потписао на добровољан начин, без икаквих притисака.

Према његовим речима, инспекција нема ингеренције да казни и да буде много ригорознија када су у питању многобројни примери кршења права радника у предузећима.

Он је казао да 95 одсто послодаваца у Србији поштује грански колективни уговор, али и да има малих послодаваца који крше "одређене ствари" и изразио наду да ће они у наредном периоду исправити своје грешке.

Правда

<http://www.pravda.rs/2012/03/02/zoran-mihajlovic-sindikata-nece-na-izbore/>

Зоран Михајловић: Синдикат неће на изборе

БЕОГРАД – Чини ми се да у синдикату нема довољно енергије и да људи још нису спремни да прихвате да се синдикат везује за неку политичку опцију. Због неких евентуалних подела у синдикату и умањеног утицаја који би можда имали у каснијем периоду, нисмо могли да донесемо одлуку да подржимо неку политичку странку или коалицију на предстојећим изборима, рекао је Зоран Михајловић, потпредседник Већа СССС у интервјуу за „Правду“.

- На јучерашњем састанку оценили смо да би нама као организацији учествовање на изборима донело више штете него користи. С друге стране, пошто је платформа коју смо имали у разговорима са политичким партијама усвојена од свих, ми ћемо и даље инсистирати да се она спроводи.

Да ли сте међу странкама препознали искреност у разговорима које сте са њима водили?

- Имамо резерву према свему што се дешава пред саме изборе. Увек добијемо нека обећања, то после крене неким позитивним током, а онда се, нажалост, све то заборави после избора. То је била кочница и код нашег чланства, јер многи у самој организацији синдиката нису очекивали да ће се после ти исти договори поштовати. Лако је обећавати пред изборе, али је после то тешко спровести.

Ако неки будући дијалог о захтевима радника не уроди плодом, може ли да се деси да синдикалци изађу на улице?

- Постојала је иницијатива да уочи избора, или одмах по њиховом завршетку, направимо протест. То би била опомена предстојећој влади да ћемо, уколико у преговорима не добијемо оно за шта се залажемо, сигурно то тражити на улици.

Како гледате на идеју Томислава Николића, председника СНС-а, да, ако напредњаци формирају владу, место министра за рад припадне синдикатима?

- То није лоша идеја, али је о томе тренутно рано да се говори. Мислим да би било добро да се Министарством рада и стварима које се тичу радника бави неко ко је из те сфере.

Без аутентичне левце

Да ли вас је и колико разочарала левица у Србији?

- Не знам да ли у Србији постоји аутентична левица. Када читате програме свих партија, можете наићи на левичарске идеје. Чланови ДС-а, странке која има пријем у социјалдемократским институцијама, на многим форумима себе називају либералима. Ми још не знамо да ли је ДС левица, десница или центар. Када смо разговарали са СНС-ом, наишли смо на велико разумевање, што нас је донекле изненадило, јер напредњаци слове за десницу, а ми нисмо ни претпоставили да имају и неке левичарске идеје.

<http://www.pravda.rs/2012/03/04/pronevereni-milioni-vlasnici-hte/>

Проневерени милиони, власници ћуте

БЕОГРАД – Предузеће за производњу вина „Навип“ сада је у предстечајном поступку и, уколико неко од поверилаца или треће лице не уплати предујам, над фирмом ће се покренути стечај, упозорили су представници Самосталног синдиката у том предузећу.

Уплатом предујма спречио би се одлазак предузећа у стечај и отворила могућност да се кроз реорганизацију фирма извуче из тешкоћа, кажу синдикалци. „Навип“ тренутно не ради, дуговања су око 11,5 милиона евра, од чега су камате три милиона евра.

Према речима председника Самосталног синдиката „Навипа“ Милана Бабовића, у фирму не долазе њени власници, директор Миленко Дамјановић је од 3. фебруара у оставци, а у предузећу је формиран кризни штаб.

Бабовић је подсетио да је у „Навипу“ запослено 236 радника који очекују од државе и судова да убрзају поступке против одговорних.

Он је истакао да је несхватљиво и да се акцијама сувласника „Навипа“, предузећа „Минекко“, и даље тргује на берзи, иако је бивши директор „Навипа“ ухапшен у новембру прошле године.

Како је објаснио, тражена је суспензија тих акција са тржишта, али то до данас није учињено. – Ми смо остављени на милост и немилост без икаквих средстава и мазута – казао је Бабовић.

Потпредседник Самосталног синдиката „Навипа“ Драган Пантелић истакао је да су у предузећу настављене неправилности и након хапшења бившег директора Слободана Лукића, председника УО и ИО. Лукић, као и више порезника из Пореске управе Земун ухапшени су у новембру прошле године због сумње да су избегавањем плаћања пореза, државни буџет оштетили за више од четири милиона евра, а „Навип“ за више од два милиона евра.

Према речима председника Синдиката, вредност „Навипа“ се процењује на 25 милиона евра, укупни дугови су око 11,5 милиона евра, од чега се око осам милиона евра дугује „Агробанци“.

Четири зависна предузећа „Навипа“ већ су у стечају, рачун „Навипа“ је у блокади од маја 2010. године, а у Синдикату тврде да поседују доказе да је фирма опљачкана за износ од око 60 милиона евра.

Власници

Највећи власник „Навипових“ акција, око 25 одсто, јесте збирни кастоди рачун „Хипо Алпе Адрија банке“, следи „Лофи инвестмент“ са 22,19 одсто, кога је основао „Минеко“, затим кастоди рачун у „Комерцијалној банци“ – 9,85 одсто и Акционарски фонд са 6,11 одсто удела. Више других предузећа и особа власници су мање од један одсто акција.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/drustvo/sindikata-preti-tuzbom-inveju-i-mk-grupi_303838.html

Синдикат прети тужбом "Инвеју" и "МК групи"

Извор: Танјуг

Председник Самосталног синдиката запослених у пољопривреди, прехранбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије Драган Зарубица најавио је данас тужбу против предузећа "Инвеј" и "МК групе" због непоштовања права радника и колективних уговора.

Зарубица је на конференцији за новинаре казао да ће власнике та два предузећа тужити "на све могуће начине", као и да ће се, ако буде требало, за помоћ обратити и међународним институцијама и организацијама.

Власници тих предузећа су Предраг Ранковић Пециони, односно Миодраг Костић.

"Сва пажња синдиката биће усмерена да власнике ове две компаније натерамо да поштују колективне уговоре и учинићемо све да до тога дође", рекао је Зарубица и додао да ће се синдикат жалити и Међународној организацији рада.

На Зарубициној "црној листи" послодаваца који не поштују колективне уговоре у својим предузећима су, поред Ранковића и Костића, и власник фирме "Клас", где, како је рекао, још не постоји колективни уговор.

Он је казао да нико у Србији не може да крши оно што је неко потписао на добровољан начин, без икаквих притисака.

Према његовим речима, инспекција нема ингеренције да казни и да буде много ригорознија када су у питању многобројни примери кршења права радника у предузећима.

Он је казао да 95 одсто послодаваца у Србији поштује грански колективни уговор, али и да има малих послодаваца који крше "одређене ствари" и изразио наду да ће они у наредном периоду исправити своје грешке.

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/strajk-zatvara-saltere-od-11-do-12-casova>

Штрајк затвара шалтере од 11 до 12 часова

Шалтери код матичара и у Градској кући наредне недеље ће на сат времена прекинути рад са странкама, од 11 до 12 сати, одлучио је Штрајкачки одбор синдиката радника у Градској управи.

Прошле седмице шалтери су били затворени од 10 до 12 часова, али се сада Штрајкачки одбор одлучио да се не ради сат времена, имајући разумевања за грађане који највише трпе због протеста упозорења синдиката. Од 11 до 12 часова неће се радити и у месним заједницама, месним канцеларијама и у градским инспекцијским службама.

Уколико власт удовољи захтевима Сидниката радника у управи, правосуђу и друштвеним организацијама једносатна обустава рада ће се прекинути. Синдикат тражи враћање плата на децембарски ниво (примену стимулативних коефицијената) и да се запосленима дуплирају коефицијенти због мале вредности коефицијента који износи око 2.300 динара. Због уредбе Владе Србије од 30 децембра 2011. године о обрачуну зарада јануарска плата нижа је за неколико хиљада и то запосленима са нижом и средњом школом.

Самостални синдикат запослених у Градској управи заказао је генерални штрајк 12. марта, а Републички одбор синдиката ће у среду 7. марта протестовати пред Владом Србије.

Председник синдиката у Градској управи Лазар Шкорић позвао је локалну власт у Новом Саду да испалађује зараде по децембарском обрачуну, како су то учиниле све локалне самоуправе у Србији. Шкорић каже да се једино Нови Сад круто држао Владине уредбе, док су остали нашли пут да зараде запосленима остану на децембарском нивоу.

З. Делић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sindikati-tuzi-%E2%80%9Einvej%E2%80%9D-i-mk-grupu>

Синдикат тужи „Инвеј” и МК групу

Председник Самосталног синдиката запослених у пољопривреди, прехранбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије Драган Зарубица најавио је тужбу против предузећа „Инвеј” и „МК групе” због непоштовања права радника и колективних уговора.

Зарубица је на конференцији за новинаре казао да ће власнике та два предузећа тужити „на све могуће начине”, као и да ће се, ако буде требало, за помоћ обратити и међународним институцијама и организацијама. Власници тих предузећа су Предраг Ранковић Пецони, односно Миодраг Костић.

– Сва пажња синдиката биће усмерена ка томе да власнике ове две компаније натерамо да поштују колективне уговоре и учинићемо све да до тога дође – рекао је Зарубица, и додао да ће се синдикат жалити и Међународној организацији рада.

На Зарубичиној црној листи послодаваца који не поштују колективне уговоре у својим предузећима је, осим Ранковића и Костића, и власник фирме „Клас”, где, како је рекао, још не постоји колективни уговор. Он је казао да нико у Србији не може кршити оно што је неко потписао на добровољан начин, без икаквих притисака.

<http://www.dnevnik.rs/vojvodina/sto-radnika-bez-dinara-vec-deset-meseci>

Сто радника без динара већ десет месеци

ШИД: Од 106 радника Индустрије меса „Срем” Шид ДОО тражи се да се одрекну десет зарада и приме решење о отказу. Они се са тим не мире и најављују штрајк и окупљање у фирми од понедељка.

шидски месари у понедељак струпају у штрајк

Реч је о фирми коју је пре неколико година купио „Биг бул” из Бачинаца. Пре годину дана формирана је садашња фирма у којој је радило више од стотину запослених. Данас они немају сигурност за наставак рада, јер су, како су им руководиоци рекли - технолошки вишак. Од њих се тражи, по речима чланова Управног одобра, да се одрекну десет зарада и приме решење о отказу. То је био разлог да се Самостални синдикат ове фирме, чији је председник Златибор Шушњар обрати Већу савеза самосталних синдиката општине Шид и затражи законску помоћ у остварењу њихових легитимних права.

- Са представницима Самосталног синдиката Индустрије меса „Срем” Шид ДОО водимо разговоре од 28. фебруара, и долазимо до закључка да је крајње време да се то питање реши штрајком. Намера нам је да радници остваре своја права и у томе ћемо успети - каже председник општинског Већа Самосталних Синдиката Мирко Зец.

- Реч је о фирми која је 16 пута продавана и 14 пута пропала. Познато нам је и како се догодила приватизација овог некада југословенског гиганта. Радници су нам се обратили због неисплаћених десет зарада у протеклих 10 месеци. Истина, имају здравствене књижице, али и њихова овера истиче идућег месеца. Успут имају неисплаћен прековремени и ноћни рад. Данас ради само двадесетак људи у чуварској служби, док све остало стоји - каже Мирко Зец. - Мука их је натерала да затраже нашу подршку.

Желе штрајк упозорења који ће се одржати 5. марта, и према одлуци одбора синдиката 6. и 7. марта. У штрајк ступају запослени чланови Самосталног синдиката као и остали запослени у Индустрији меса. Запослени штрајкују прекидом рада у времену од 13 до 15 часова и састанком на радним местима као и окупљањем у предузећу према одлуци штрајкачког одбора. Због нејасноћа о одрицању од десет зарада и отказима, радници ће кренути у штрајк упозорења, а ако то не помогне, примениће и радикалније протесте - најавио је Зец.

Председник Самосталног синдиката индустрије меса „Срем” Шид ДОО Златибор Шушњар је најавио да ће радници током штрајка изнети у јавност оно што знају о злоупотребама у фирми и невољама које су задесиле запослене.

- Мука нас је натерала да се организујемо, десет месеци смо без плата. За све то време ни власник ни било ко није долазио код нас да нас пита како живимо и какво је здравствено стање. Политичари су нас занемарили, ради изборне кампање. Да ли им је икад пало на памет како ми прехрањујемо породице? Ми тражимо законски пут како би реализовали наша основна права. Ми нисмо вандали да лупамо машине, да рушимо зграде, да плашимо народ. Нас су довољно поплашили глађу. Циљ нам је да глад нестане да остваримо наша елементарна права на зараду, али и на здравствено осигурање. Када добијемо заостале плате и проверимо да ли нам је уплаћено пензионо осигурање, проценићемо да ли да прихватимо решења о отказима - рекао је Шушњар.

Фирма која је била у саставу „Биг була” сада је самостална, није у стечају, али ни у производњи, нема робе, а нема ни директора. За 4-5 месеци променила је три директора, које је поставио власник, са којим нисмо могли да ступимо у контакт. О најављеном штрајку обавештени су сви надлежни органи.

Д. Савичин

РАДИО 021

<http://www.021.rs/Info/Srbija/Sindikata-Tuzicemo-Invej-i-MK-grupu.html>

Синдикат: Тужићемо "Инвеј" и "МК групу"

Председник Самосталног синдиката запослених у пољопривреди, прехранбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије Драган Зарубица најавио је данас тужбу против предузећа "Инвеј" и "МК групе" због непоштовања права радника и колективних уговора.

Зарубица је на конференцији за новинаре казао да ће се, ако буде требало, за помоћ обратити и међународним институцијама и организацијама. Власници тих предузећа су Предраг Ранковић Пециони, односно Миодраг Костић.

Зарубица је казао да нико у Србији не може да крши оно што је неко потписао на добровољан начин, без икаквих притисака. Према његовим речима, инспекција нема ингеренције да казни и да буде много ригорознија када су у питању многобројни примери кршења права радника у предузећима.

Ни милиона, ни нових радних места

Ниш – Осим проблема са приватизацијом својих фабрика и предузећа, која се показала катастрофалном и погубном по привредне колективе и хиљаде радника, у Нишу се појавио још један – око реализовања уговора са страним улагачима и договореним инвестицијама. Данас је тачно годину дана од када је на пригодној свечаности потписан купопродајни уговор са фирмом „Итал-Нис” из Италије, за велику локацију поред Нишке Бање, на којој је предвиђена изградња хотелско-туристичког и трговачког центра, са рекреативним и спортским садржајима и великим аквапарком.

Како је речено пре годину дана, после потписивања уговора, Италијани су се обавезали да на локацији „Лозни калем” граде велики комплекс на површини од близу 19 хектара. Чак је представљен пројекат и на видео-презентацији показано је које ће све садржаје комплекс имати. Тада је представник италијанске компаније поред осталог рекао и да ће радови на изградњи великог комплекса почети до јесени 2011. године, а да ће инвестиција вредети, ни мање ни више него – читавих сто милиона евра.

Тада је речено, а све време то је потврђивао и посредник, који је Италијане довео у Ниш, Бојан Станимировић, наводно некадашњи фудбалер у Нишу и Италији, мада у спортским круговима за њега скоро нико и да не зна, да ће до 2014. године комплекс потпуно бити завршен и да ће у њему посао добити 1.000 нових радника свих профила.

Од марта прошле године, до данас, међутим, „Лозни калем” није променио изглед – и данас је слободна површина, што би се у нишком крају рекло – пуста ледина, на којој ништа није урађено. Нити су започели радови, нити су један кочић за обележавање међа и темеља, ашов или крамп пободени у земљу.

Нема на „Лозном калему” грађевинских машина, нема радова... Нема, просто речено не само великог градилишта – нема никаквог.

Ових дана, како се приближавала годишњица потписивања уговора о италијанском улагању, Станимировића, који је очигледно и даље посредник, немогуће је пронаћи. У претходној години дана, од потписивања уговора доскора, редовно се и једино могао видети на великим спортским манифестацијама, наравно у ВИП ложама и салонима, и увек близу челника Ниша.

Јуче нам је потврђено да је градоначелник Ниша Милош Симоновић прихватио захтев инвеститора за продужетак рока почетка изградње, уз образложење „да је боље прихватити одлагање почетка радова, него поништити уговор, јер се поништењем ништа не добија”. Симоновић је рекао и да верује да ће инвеститор реализовати пројекат, као и да град Ниш никако није угрожен јер је добио банкарску гаранцију за инвестицију „Итал-Ниса”.

Исто тако, сазнали смо и да овај страни инвеститор до сада није ништа платио – чак ни таксу за грађевинско земљиште, као ни да није затражио, нити добио никакву, па ни грађевинску дозволу и нити дозволу за градњу.

Зато је и јасно да изазовна и вишенаменска локација није добила никакве садржаје.

Да ли је „Лозни калем” већ продат?

Могло се јуче чути у Нишу и да је фирма „Итал-Нис” – која је склопила уговор о куповини „Лозног калема” по излицитираној цени од 750 динара по квадратном метру (једина је учествовала на лицитацији), али ништа није платила – локацију већ продала једном српском бизнисмену. То би, коментарише се, била и најповољнија варијанта за Ниш и Нишку Бању, јер ако је бизнисмен из Србије заиста то купио и добро платио, сигурно ће брзо почети и да гради. Да је информација истинита потврђује и чињеница да се Италијани физички још нису појавили у Нишу – све су до сада радили преко посредника и адвоката.

Т. Т.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Privatizovali-smo-drzavu-podrzavili-privredu.sr.html>

Приватизовали смо државу, подржавили привреду

Србија у последњих десет година није успела да изгради институције система, већ је све препустила партијама, али и људима из сиве зоне политике и економије, сматра проф. др Милорад Филиповић

Србија из некаквог либералног социјализма, ако се може тако назвати систем од 1970. па све до 1990, није транзицијом од 2000. прерасла у неку врсту савременог капитализма, са веома јаким социјалним цртама, већ је постала партократско феудално друштво. Вратили смо се уназад. Приватизација и управљање јавним добрима претворени су у извор системске корупције, а не у развојни механизам који ово друштво треба да повуче напред, сматра др Милорад Филиповић, професор Економског факултета у Београду и човек који је на почетку наше транзиције био директор републичког Завода за развој и економску политику. Када је, каже, видео куда све то води, повукао се и сада предаје Теорију развоја на економском факултету у Београду.

Уместо да нам изабрани модел претварања друштвене и државне имовине у приватну омогући нови развој, ми смо, каже Филиповић, допустили да се тај процес, због делимичне спреге високе политике и организованог криминала, претвори у своју супротност. Он ту не мисли на организоване криминалне групе типа Шарићеве или земунског клана. Реч је о организованим криминалним лобистичким групама, финансијским моћницима и њиховој спрези са политичарима у свим процесима. Не само у токовима приватизације, већ и у доношењу неких важних системских прописа и одлука.

Та спрега између финансијских лобија, организованог криминала и политичара доводи до системске, односно ендемске корупције коју стално препознају странци. Ти људи својим деловањем урушавају комплетан друштвено-економски систем ове земље. Они су свуда. Од правосуђа, преко полиције, тужилаштва, министарстава, агенција...

– Ово не говорим да бих амнестирао одговорне за лоше вођење економске политике, јер имамо довољно младих и способних који могу да се ухвате у коштац са тим проблемима, већ да бих указао на погубност чињенице да смо приватизовали државу, а подржавили привреду – истиче Филиповић.

По њему корак даље у том смеру јесте парцелизација партократских феуда. Свака партија на власти добила је неки свој феуд у виду јавних, монополских предузећа и рентијерских делатности. Тачно се зна која је интересна или партијска група зашта заинтересована. О томе се дуже преговарало после прошлих избора него о конкретним именима за кабинет владе, напомиње наш саговорник и додаје да је сада, рецимо, веома актуелна друга или трећа продаја неуспешно приватизованих предузећа. Од Смедеревске железаре, Прахова, Трајала, Српске фабрике стакла, Петрохемије... на стотине примера.

Приватизована држава Србија, сматра Филиповић, прави сама себи високе препреке за бизнис, „унутрашње санкције”. Не само зато што фаворизује унапред одређене домаће финансијске и привредне кругове у расподели преосталих ресурса, већ и у доношењу веома компликованих процедура за издавање разних дозвола – од грађевинских или енергетских до еколошких. Све је скопчано са високим трошковима и дискреционим правима, што није ништа друго до нови извор за корупцију и волунтаризам. То је, наглашава, право чистилиште за мала и средња предузећа која код нас никако да прерасту у велика. И то је доказ више да код нас можда и има раста, али нема развоја. Таворимо.

– Стално тежимо ка ЕУ и то је потпуно у реду. Добили смо статус кандидата. Али ми не поштујемо елементарна правила те Европе. Само један пример. Србија инсистира на некаквим сертификацијама и употребним дозволама за производе који нормално циркулишу на тржишту од 500 милиона људи у 27 земаља – од Грчке до Ирске или од Португалије до Пољске. Неко у Србији мора да удари на папир свој печат и да за то узме неке паре, а то уме да потраје... и ево још једног згодног места за корупцију.

За Филиповића је јадна економија у којој државне и парадржавне институције, агенције, фондови, буџет... контролишу највећи део инвестиција. А то се управо дешава у Србији. Држава преко њих постаје убедљиво највећи инвеститор. Свеједно како. Преко Фонда за развој или министарстава економије, финансија, инфраструктуре, одбране, полиције... Да се не спомиње систем јавних набавки.

– Мора нас неко натерати да не трошимо више од онога што стварамо. Боље је да ту грозно киселу јабуку сами загриземо данас него да нас за годину, највише две, повериоци, горе него Грчку, натерају на банкрот. Једном су нам опраштали дугове које смо направили до 2001. Више неће – каже Филиповић.

Слободан Костић